

Posudek oponenta na bakalářskou práci

Michaela Zoe Patočková: Výuka portugalštiny na Kapverdských ostrovech (v rámci základního vzdělávání), 2017, 46 stran

Autorka si jako téma své bakalářské práce zvolila výuku portugalštiny na Kapverdských ostrovech, kterou se rozhodla zasadit do širšího historického i jazykového kontextu.

Práce je přehledně členěna do pěti kapitol. V první autorka adekvátním a dostačujícím způsobem načrtne historický kontext portugalského působení na tomto souostroví od jeho objevení po vyhlášení nezávislosti Kapverdské republiky. Ve druhé kapitole se pokouší charakterizovat obyvatelstvo Kapverd a jeho kulturu a částečně komentuje už i téma vzdělání, což považuji za poněkud zbytečné, vzhledem k tomu, že tomuto tématu je věnována samostatná kapitola; některé pasáže pak působí poněkud repetitivně. Komentář kulturní identity Kapverdů je dle mého názoru zbytečně stručný; kapitola se soustředí spíše na demografická fakta a jako celek působí mírně nesourodě. Třetí kapitola je věnována jazykové situaci na Kapverdách, postavení portugalštiny a kapverdské kreolštiny a v neposlední řadě i jazykové politice, která je vůči oběma jazykům aplikována (zde by se nabízelo srovnání s jazykovou politikou jiných bývalých portugalských kolonií – je ta kapverdská něčím specifická?). Za drobný nedostatek této kapitoly považuji jistou terminologickou zmatenost pramenící pravděpodobně pouze z formulačních nepřesností. Na str. 16 autorka zmiňuje, že se na jediném území střetávala „kreolština, portugalština, africké jazyky a pidgin“. Chce tím říci, že pidgin portugalštiny koexistoval s kreolštinou portugalštiny? Není pidgin z principu spíše předchůdcem kreolštin? Stejně tak příliš nerozlišuje mezi termíny „evropská portugalština“ a „kapverdská portugalština“. Je to totéž nebo jsou mezi těmito dvěma variantami nějaké rozdíly? Pak by stálo za zmínku, jaké postavení oba typy portugalštiny na Kapverdách mají. Čtvrtá kapitola pak zevrubně líčí vzdělávací systém na Kapverdách, jeho strukturu, fundovanost pedagogů a soustřeďuje se především na jazykovou výuku. Navzdory tomu, že je to kapitola spíše přehledová a dosti popisná, je velmi dobře a fundovaně zpracována a adekvátně čerpá ze sekundárních pramenů. Je jen škoda, že se autorka nepustila alespoň okrajově do nějaké vlastní analýzy předestřených jevů; minimálně graf v kapitole uvedený k tomu přímo vybízel. Pátá kapitola se pak pokouší doložit předchozí tvrzení na základě dotazníkového šetření, které autorka neprovedla osobně, ale zprostředkovaně přes Dr. J. Ramose, který v době vzniku této práce na Kapverdách působil. Tato kapitola má spíše ilustrativní než výpovědní hodnotu a potvrzuje teoretické předpoklady stanovené v dřívějších kapitolách. Vágně formulované otázky a nedostatečný počet respondentů (navíc respondentů bez přesnější charakteristiky z hlediska sociolingvistického) však neumožňují dojít k nějakým zásadnějším závěrům. Po formální stránce práce obsahuje všechny potřebné náležitosti (abstrakt, klíčová slova, bibliografii atd.). Bez ohledu na výše zmíněné komentáře považuji práci za dobře zpracovanou a přínosnou. Splňuje všechny požadavky kladené na tento typ práce a doporučuji ji k obhajobě. Navrhuji ji klasifikovat známkou velmi dobře.

V Olomouci, 22.8.2017

Mgr. Petra Svobodová, Ph.D.

